

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 martie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Lazu Serghei, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 17 aprilie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2014 în cauza penală privindu-l pe

Lazu Serghei Ivan, născut la 22 decembrie 1980, originar și domiciliat în mun.Chișinău, or.Vatra, str.Grădinilor 1.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 31.10.2013 - 17.04.2014,

Instanța de apel: 09.07.2014 - 18.12.2014,

Instanța de recurs: 23.02.2015 - 18.03.2015.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 17 aprilie 2014, Lazu Serghei a fost condamnat în baza art.201¹ alin.(2) lit.b) Cod penal la 3 ani închisoare și în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal la 2 ani și 6 luni închisoare, iar în temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare.

Conform art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea acordată.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Lazu Serghei, la 12 iunie 2012, aproximativ la ora 02.00, aflându-se în localul de seară "E.Boța" din str.I.Pelivan 22/1, mun.Chișinău, împreună și de comun acord cu trei persoane, în privința cărora procesul penal a fost disjuns în procedură separată, și alte trei persoane neidentificate de organul de urmărire penală, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând cu intenție directă și încălcând grosolan ordinea publică, din intenții huliganice au provocat un conflict cu Cojocarui Andrei și Caraman Eugeniu, care se aflau în fața localului, adresându-se în adresa lor cu cuvinte necenzurate, după care, fără careva motiv, una din persoanele în privința căruia procesul penal a fost disjuns în procedură separată, i-a aplicat o lovitură în regiunea feței lui Cojocarui Andrei, după care ultimul a căzut la pământ. Apoi, altă persoană, în privința căreia procesul penal a fost disjuns în procedură separată, susținând cunoscutul său, a început a-i aplica lui Caraman Eugeniu și Cojocarui Andrei lovituri cu mâinile și picioarele în diferite regiuni ale corpului. Ieșind din localul "E.Boța", Lazu Serghei,

împreună cu persoana în privința căreia procesul penal a fost disjuns în procedură separată, la fel i-au aplicat lovituri lui Caraman Eugeniu și Cojocaru Andrei, cauzându-i acestuia din urmă, conform raportului de expertiză medico-legală nr.2255/D din 07.09.2012, vătămări corporale ușoare sub formă de fractura planșeului orbital inferior, cu deplasarea fragmentelor pe stînga, hemosinuzită pe stînga, fractura orbital nazale, ce a dus la dereglarea sănătății de scurtă durată.

Tot el, la 12 octombrie 2013, aproximativ la ora 12.00, aflîndu-se la domiciliul său din str.Grădinilor 1, or.Vatra, mun.Chișinău, în urma unui conflict cu concubina sa, Saitova Elena, care locuiește pe aceeași adresă, acționînd cu intenție directă și urmărind scopul violenței în familie, i-a aplicat acesteia din urmă multiple lovituri cu mîinile și picioarele în diferite părți ale corpului, cu toporul în regiunea capului și cu ciocanul peste mîina stîngă cauzîndu-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.2587/D din 17.10.2013, vătămări corporale medii sub formă de fractura falangei distal degetului I a mîinii stîngi, care a dus la dereglarea sănătății de lungă durată.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art.201¹ alin.(2) lit.b) și art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, cu aplicarea art.84 Cod penal, definitiv la 4 ani și 6 luni închisoare, invocînd că instanța la stabilirea pedepsei inculpatului, neîntemeiat a dispus suspendarea condiționată a acesteia pe termen de probă, fără a lua în considerație că pedeapsa penală are drept scop corectarea și reeducarea vinovatului în spiritul executării stricte a legii, prevenirea de săvîrșirea de noi infracțiuni, atît din partea inculpatului, cît și a altor persoane, reieșind din caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvîrșite, de persoana inculpatului, precum și de circumstanțele cauzei ce atenuează ori agravează răspunderea, fiindcă infracțiunile de huliganism și violență în familie, comparativ cu alte infracțiuni, prezintă un pericol deosebit de grav pentru societate, și pedeapsa penală pentru astfel de categorii de infracțiuni trebuie să fie nu numai legală, în sensul respectării cadrului legal de individualizare judiciară, dar în același timp, trebuie să fie justă, adică să fie respectat criteriul proporționalității, care presupune stabilirea quantumului pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunilor și vinovăția autorului; pedeapsa stabilită de instanță nu va duce la restabilirea echității sociale, cît și corectării inculpatului, deoarece numai prin aplicarea unei pedepse cu închisoarea se vor realiza scopurile legii penale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2014, a fost admis apelul procurorului, casată sentința, în partea stabilirii pedepsei lui Lazu Serghei și pronunțată în partea dată o nouă hotărîre, prin care acestuia i-a fost stabilită pedeapsa în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal de 2 ani închisoare și în baza art.201¹ alin.(2) lit.b) Cod penal de 3 ani închisoare, iar în temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel a constatat că prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.201¹ alin.(2) lit.b) și art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, făcînd o încadrare juridică justă a acțiunilor lui.

Referitor la pedeapsa stabilită inculpatului de prima instanță cu suspendarea executării ei pe termen de probă, instanța de apel a constatat că aceasta este una inechitabilă, la care instanța dispunând aplicarea art.90 Cod penal, nu a ținut cont de prevederile art.6, 7, 61, 75, 76 Cod penal, că inculpatul anterior a fost condamnat, că a comis un cumul de infracțiuni, dintre care infracțiunea de huliganism a fost comisă în stare de ebrietate, cu calificativul grup de persoane, că echitatea socială a pedepsei poate fi realizată doar atunci când față de persoana care a încălcat legea penală se aplică sancțiunea penală ce corespunde gradului prejudiciabil al infracțiunii comise, circumstanțelor acesteia și persoanei vinovate, că prin aplicarea pedepsei se urmărește prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Astfel, reieșind din circumstanțele stabilite, instanța de apel a conchis că măsura de pedeapsă sub formă de închisoare fără aplicarea dispozițiilor art.90 Cod penal inculpatului S.Lazu, va fi una corectă și echitabilă, ce va corespunde întocmai faptelor săvârșite de inculpat.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar inculpatul care, fără a invoca vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri echitabile, considerînd că pedeapsa de 4 ani închisoare stabilită de instanța de apel este prea aspră pentru faptele comise; pe învinuirea adusă lui în baza art.201¹ Cod penal, nu au fost administrate probe ce ar fi dovedit vinovăția sa; la urmărirea penală nu a fost efectuată confruntarea cu partea vătămată, prin ce au fost încălcate dispozițiile art.113 Cod de procedură penală; de către organul de urmărire penală nu au fost aduse probe certe ce ar fi demonstrat că anume dînsul i-a aplicat concubinei lovituri cu toporul și ciocanul, nefiind efectuată expertiza dactiloscopică, pentru a confirma că pe obiectele date au fost depistate amprente sale digitale.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, care a solicitat declararea inadmisibilității recursului ca fiind vădit neîntemeiat, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Din conținutul cererii de recurs se poate deduce, avînd în vedere că recurentul critică pedeapsa stabilită considerînd-o prea aspră, solicitînd să-i fie stabilită una mai blîndă, neprivativă de libertate, temeiul prevăzut de pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

Potrivit art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să intervină în soluțiile adoptate în latura pedepsei cînd se constată că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal menționează că acest temei pentru recurs nu persistă în cauza dată.

La acest capitol, Colegiul penal constată că instanța de apel just a admis apelul procurorului în latura stabilirii pedepsei inculpatului S.Lazu, concluzionînd că la soluționarea chestiunii cu privire la stabilirea pedepsei, prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal.

Astfel, conform prevederilor art.61, 75 Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori

agradează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Pedepsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corijare și reeducare a inculpatului, și are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea vinovatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Colegiul menționează că, instanța de apel întemeiat a constatat că prima instanță, la numirea pedepsei, nu a ținut seama de persoana inculpatului S.Lazu, de circumstanțele cauzei și de caracterul social periculos al infracțiunilor săvârșite de către acesta. Or, prima instanță urma să țină cont de dispozițiile normelor penale menționate supra.

În prezența circumstanțelor descrise, Colegiul penal consideră legală concluzia instanței de apel referitor la excluderea dispozițiilor art.90 Cod penal, deoarece pedeapsa stabilită de prima instanță, cu suspendarea executării acesteia pe termen de probă, nu este proporțională faptelor comise de către inculpat.

Instanța de recurs apreciază că, față de natura și gravitatea faptelor comise, a circumstanțelor reale privind săvârșirea acestora și a celor personale ale inculpatului, pedeapsa de 4 ani închisoare, cu executarea ei reală, este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, contribuind la corijarea și reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de faptele comise.

Mai mult, Colegiul penal conchide că la stabilirea pedepsei cu închisoarea instanța de apel, după cum rezultă din partea descriptivă a deciziei, și-a motivat soluția adoptată indicând din care motive a ajuns la concluzia că corijarea și reeducarea inculpatului S.Lazu pentru faptele comise este posibilă doar cu aplicarea pedepsei închisorii reale, astfel că instanța și-a motivat soluția referitor la iraționalitatea numirii pedepsei inculpatului cu suspendarea executării ei pe termen de probă.

Totodată, legiuitorul acordă dreptul instanței, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, de a decide de la caz la caz, posibilitatea aplicării pedepsei vinovatului cu suspendarea condiționată a executării ei și nicidecum nu o obligă în acest sens. În speța dată, rezultă că instanța de apel, reieșind din circumstanțele susmenționate, a considerat rațional ca inculpatul să execute real pedeapsa stabilită.

La numirea pedepsei inculpatului instanța de apel a ținut cont de prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, acesta beneficiind de o reducere cu o treime din limitele de pedeapsă prevăzută de lege, adică din maximumul și din minimumul prevăzut de sancțiunile normelor penale în baza cărora a fost condamnat.

Afirmația recurentului, precum că la stabilirea pedepsei instanța de apel nu a ținut cont de circumstanțele atenuante prezente în cauză, nu poate fi reținut, deoarece recunoașterea vinei care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

Prin urmare, Colegiul conchide că lui S.Lazu i s-au aplicat pedepse individualizate conform prevederilor legale ce reglementează acest aspect.

Totodată, după cum rezultă din textul recursului, recurentul solicită casarea hotărârilor și în partea condamnării sale în baza art.201¹ Cod penal, considerând că nu a fost demonstrată vinovăția sa în săvârșirea infracțiunii imputate, dosarul fiind fabricat; au fost încălcate dispozițiile art.113 Cod de procedură penală; în cauză nu a fost numită expertiza dactiloscopică, pentru a demonstra că pe obiectele cu care părții vătămate i-au fost cauzate vătămările corporale, sînt amprente sale digitale.

Însă, instanța de recurs reține că, împotriva sentinței primei instanțe, după cum rezultă din pct.3 al prezentei decizii, a declarat apel doar procurorul în partea stabilirii pedepsei. Prin decizia instanței de apel din 18.12.2014, a fost admis apelul procurorului și casată sentința doar în partea stabilirii pedepsei inculpatului.

Prin urmare, sentința primei instanțe nu a fost contestată de către inculpat cu apel, prin care dînsul să-și fi expus dezacordul cu hotărîrea dată pe învinuirea adusă în baza art.201¹ Cod penal, rezumîndu-se, deci, că dînsul a fost de acord cu toate concluziile instanței privind vinovăția sa în săvîrșirea infracțiunii imputate și cu încadrarea juridică a faptei comise.

Astfel, ținînd cont de faptul că instanța de apel a casat soluția primei instanțe doar în partea stabilirii pedepsei, iar cauza a fost examinată în procedura prevăzută de art.364-1 Cod de procedură penală, Colegiul penal conchide că motivele invocate de către inculpat privind nevinovăția sa pe învinuirea adusă în baza art.201¹ Cod penal, nu pot servi drept temei de judecare a cauzei în procedura recursului ordinar, inculpatul avînd dreptul de a contesta hotărîrile judecătorești doar în latura stabilirii pedepsei, drept de care dînsul s-a folosit, deoarece odată cu solicitarea de a fi judecată cauza în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, inculpatul renunță neechivoc la dreptul de a interoga martori în fața instanței.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului ordinar înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În circumstanțele stabilite, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului declarat de inculpat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Lazu Serghei, împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 17 aprilie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2014, în propria lui cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 25 martie 2015.

Președinte

Elena Covalenco

Judecător

Iurie Diaconu

Judecător

Liliana Catan